

מסורת הש"ס

(א) מנחת אחד ואחד עשר
שבתהשתה
(ב) (מנורה ל: ע"ג:) שני
(ג) ד' על ג' : תקון ית'
(ד) מנורה ל: ע"ג: ית'
בכרתם כ: (א) על ג' ב'
(ו) ית' על ג' : ית'
(ז) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(ח) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(ט) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(י) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(יא) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(יב) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(יג) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(יד) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(טו) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(טז) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(יז) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(יח) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(יט) מנח' קדש' ית' מנח' ית'
(כ) מנח' קדש' ית' מנח' ית'

הגהות הב"ח

(א) גמ' אלא קדשי מונח
בבחייהם נמי דאורייתא לית
בהו מעילה: (ב) רש"י ד"ה
א"כ ינאי וכו' במחזורת עליו
א"כ כמו לא חזיריה דמס'
קדושין דף לט ע"א:
(ג) ד"ה הנהנה וכו' לכלבים
רמשיני האי מעל: (ד) ד"ה
אלא וכו' רבוי ינאי רמשיני
אמר לך כז"ל והד"א:

גליון הש"ס

במראה א"ר ינאי מחזרתא.
עין זכאים דף מה ע"א
תוספות ד"ה רואה אני:
תוס' ד"ה ואפילו כו'
הדעמירן מחיים. עין חולין
קלאה ע"א תוס' ד"ה והא
וה"ע:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

קדשי מזבח פרק רביעי מעילה

פז.

קדשי מובה מצטרפין לו עם זה 'מעילה'. אם אכל עם נשר עולה זו חצי זית ומנשר עולה אחרת חצי זית חייב קרבן מעילה וכן למ"ד לקמן (דף י"א) דמעילה בשוה פרוטה אם אכל חצי שוה פרוטה מזו וחצי שוה פרוטה מזו חייב: ולחייב משום פיגול גזירת רשבאי. שאם אכל חצי שוה פרוטה מזו וחצי שוה פרוטה מזו חייב חטאת.

ז'ה עס ז'ה למעילה
 משום פיגול ונותר
 מצטרפין ז'ה עס ז'ה
 קדשי ב'דק הבית
 עולה: גמ' השתא יש
 י' מוצב ואחד קדשי
 ת' הגוף והאי קדושת
 פ'ין ז'ה עס ז'ה קדשי
 מביע'א משום דקתני
 פ'יגול נותר וטמא
 איכא הכי משום הכי
 מהוורתא אין י'יבין
 פ'ש ב'דק הבית פ' ועולה
 נפש כי תמעול מעל
 ג'פחדין לה' י'ש בהן
 א'ית בהו לכהנה וא'ית
 מוצב מצטרפין ז'ה עס
 קדשי ששחטן
 ר'בנן תנן הנהנה מן
 לא מעל עד שיפגום
 כל שהוא מעל מדרבנן
 רבי אומר כל חלב
 קלים למעילה מדרבנן
 סמכ'א בעלמא והא
 נן קדשים שמתו יצאו
 במאי אילימא בקדשי
 תו נמי לא יהא אלא
 הבית לאו א'ית בה
 רובח פ' דאורייתא מי
 הכי קא אמרי רבי
 ישי ב'דק הבית שמעין
 לא שמעין מינה:
 מתנ'

קדשי ב'דק הבית מצטרפין ז'ה עס
 למעילה ואס נהנה תני שיעור מזה ומאי
 שיעור מזה מעל: אחד קדשי מוצב
 ואחד קדשי ב'דק הבית ב'ו. שאס נהנה
 כהלי ז'ה ש'ר פ' קדשי מוצב ומאי ז'ת
 מצב ש'הקדשי ב'דק הבית מצטרפין:
 השתא יש לומר. קתני אחד קדשי
 מוצב ואחד קדשי ב'דק הבית
 מצטרפין כדקמני כסיפא דמתנ' קדשי
 מוצב עס קדשי מוצב מיבעיל ואמאי
 קתני רישא דמתניתין וא"כ עס ומאי קא
 מתמה וכי אין דרך משניות בהרבה
 מקומות ששניה בהן ז'ה הענין בזו ואף
 זו י"ל דכ'רין משום דרישא עין מכלל
 סיפא היא דלח' קדשי מוצב ואחד
 קדשי ב'דק הבית משמע בכל ענין ז'ין
 קדשי מוצב עס קדשי ב'דק הבית ז'ין
 קדשי מוצב עס קדשי מוצב ז'ין קדשי
 ב'דק הבית עס קדשי ב'דק הבית וא"כ
 אין ז'ה שיעור ד'ו קא זו אס היה רואה
 לשנות בזו קא זו ה"ל למיתני כסיפא
 קדשי מוצב מצטרפין עס קדשי ב'דק
 הבית: משום דקתני ע'לה אחר'ב
 ע'לי משום פ'יגול ונותר וטמא. דבקדשי
 ב'דק הבית לא איכא הכי מש"ה קא פליג
 ל'ה כלומר לכן שגאה בצבא דלשונה
 לעצמה משום דלא היה ש'ר למיתני
 ולחייב ע'לה משום פיגול ונ' קדשי
 דקתני בה קדשי ב'דק הבית וכ'ין דקתני
 קדשי מוצב עס קדשי מוצב לחודייהו
 בחד צבא תנא נמי כה"ג בקדשי ב'דק
 הבית ואלע"ג דמוסיפא שמעינן להו:
 מהוורתא. י' לומר דבר ברור
 ומהוורתא הוא ז'ה פ' אכל
 קדשי מוצב א'ית בהן לכהניס וא'ית בהו

[illegible]

לומר דשיך שפיר מעילה דלא גרעי מאספה והקשה רבנו חיים הכהן
 ולא דלאו בר העמדה והערכה י"ל שזמא קסבר קדשי דקדק הבית לא היו
 נחמייס עד שזמנו ואפי"ה קאמר עולא דילאו מרדי מעילה ואפי"ה מיקום
 יולו לא נדקדשו דקדק הבית אמרין בפרק כל שעה (פסחים דף ע"ו.) דליכא
 (בגו) בקדשי דקדק הבית בגוילא מתח משבילי וזהו שיך הכא
 ר מקרא ומקדשי"ה לן נפקא לן הלא קדשי דקדק הבית ולא קדשי
 כל כל חלב אלא גרס והא קרא קא נסיב לה פ' ר' ינאי קא מפיק מקרא
 ולמה שגמים מנאכש ויוסי מיהו נראה למורי ש' דגרס והמציא כל חלב
 שפיר מקרא דכל חלב והיינו דרמפי מנייה במסקנא דיש מעילה
 יולא קרא אלא באמוריו קדשים קלים י"ל דכיון דאשכחין קדשי מקדשי
 יולא קדשי מנייה כלל אלא משמעני ליה בכל קדשים ש' בר נראה למורי:

משה
 מחורותא. הכי קאמר מחורר ומכורר הוא לי שאין חייבין משום מעילה אלא דקשיב דבר הכי
 ומגברנא ודא דאית הוה מעילה ומכורר וכו' דמאורייתא: הנהגה נון חטאתא מעילה חיה לא
 ומגברנא ותבחישה ומאורגן בפרקין דלקמן ובחטאתא בעל מום מייז דקיימא לפרייה שוה חפסדי
 וכשיחשה מין כיון שנהגה ממנה אפילו כל גמב בעל דלא קיימא לפרייה שאין פורין את התקרה
 נמי מעל. ויצא מעילה דבר הורה משום דכתיב חטאתא בשבגה בקדשי' ה' וכו' דמחל לא
 איך קדשיב דבר הבית מייז אפילו כי מחל ויצא מדי מעילה: לא ידעא לאקדשיש אשפה. ו
 דמיה חיה נם אמר קדשיב בהמה לאחור הבית מין לא ידעא לאמיה איהו בה מעילה
 ודמיה לאחור חיה: נמי יצא מדי מעילה מכלל בחייתין שי כין מעילה דבר הורה וקשיא לר' אמי
 קדשיב מובח איהו דבר הורה אבל קדשי' ה' ונפש ה' המעול מעל לר' יצא שמענין מניח
 אלקים חטאתינא לעינן דקדשיש מובח איהו כין מעילה בתכתיב ואש' כי נאמן בשבגה ו

(א) נראה דל"ל הך

עין משפט
נר מצוה

מַהֲלֹמֹת	א	א	מִי' פִּי'ה
מַעֲיֵלָה הִלְכָּה	ב	ב	מִי' פִּי'ח
מַהֲלֹמֹת	ג	ג	מִי' פִּי'ה
מַעֲיֵלָה הִלְכָּה	ד	ד	מִי' פִּי'א
מַהֲלֹמֹת	ה	ה	מִי' פִּי'ה
מַעֲיֵלָה הִלְכָּה	ו	ו	מִי' פִּי'ח
מַהֲלֹמֹת	ז	ז	מִי' פִּי'ה
מַעֲיֵלָה הִלְכָּה	ח	ח	מִי' פִּי'ח
מַהֲלֹמֹת	ט	ט	מִי' פִּי'ה
מַעֲיֵלָה הִלְכָּה	י	י	מִי' פִּי'ח

תורה אור השלם

1. נפש כי תמעל מעל
חטאתה בשגגה מקדשי יי
והביא את אשמו ליי איל
תמים מן הצאן בערברך
בסף שקלים בשקל הקדש
לאשם: ויקרא ה טו
2. והקטירם הבהן
המזבחה לחם אשה ליי
ניחח כל חלב ליי:
ויקרא ג טז

מוסף רע"י

קדשי קדשים
בדורם. (שם)
נפול כל ילדו מקדמקמן לנבי
מטהם. שהנהם חזק מזה
המטה. (שם)
השיא חיה לא מעל עד
שיפרעם. (שם)
דקין קדשם שחקר מנחם
מעל עד שחקר מדמיה. כגון
שחלם כן אהלו וכו' אהרם נה
והסחם, וקין נדעלם וכו'
היה קדשם לנחם קיין כל
השנה דקין וכו' וטענין
עד שחקר מדמיו, אכל כל
שליט מעל לנחם, כגון חס
עד וכו' על קדשם, כגון
א"ש"ס מעל חסר מעל
וכסחם אכל פורח לאו לנחם
קינחם דקין פורח לאו לנחם
להשליח לנחם, כגון שהנה
אכל פורח מעל א"ש"ס
מזה. (שם)
קדשם קליס חסר
ויסר כתיב שם ה' לנחמה
קדשי ה' קינחם קין וכו'
מעלה. (שם)
בדיות. (שם)
מעיזה ליד תורה. (שם)
קדשם קין, נחם, דלא חל לנחם,
וקדשם דחם וכו' חל פה,
דלא פורח לא קדשם
להשליח לנחם. (שם)
אכל מדקין אכל חס מעלה
(שם)

רבינו גרשום

קדשי מובח מצטרפין זה עם זה למעילה. אם אנהוה משמי קדשי מובח בשוה טרטה מעל ומצטרפין לו עם זה לכוח: לחייב עליון מושם אלוהי פגול או נותר או טמא. או לחייב למעלה כוית בחור: קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה. אבל פגול נותר אין בהו דהני לא נהגי בקדשי בדק הבית לקדשות ודמם ניהו: וקדשי מובח וקדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה. אבל לא לרבא אחר כדאמרן מושם הכי קא פליג לא למתניתין קדשי מובח בפני

עצמו וקדשי בך ה' ינאי
כפני עצמו: אמר ר' ינאי
כלבד בך. בדורבן. כלומר
על עד שיפגוש. כגון שרכב
ההקדש שהפחיתא מדמיה
להאכילה לכלבים: מדרבנן
לח' במאי. קא מיירי עולא
ומר כ' היכי דאשפה קדשה
אלא פשיטא דברקשי מוצב
אמר לך ר' ינאי. אין ודאי
רשי בך הבית דמוחזיק לה'
ר' חמישיתו עליו בכל קדש
וג' דקאמר נמי מדרבנן קאמר.

קדשי בדרך הבית דליכא אלא קדושת דמים ואם כן איסור דאין פודין לא הוי אלא מדרבנן ומשום בויון קדשים ומש"ה דין הוא דפודין בהוון מעילה אע"ג דאיכא בבשר שאינו כלל לגבהא א"כ מההיא קרא דכל חלב דאימורי קדשים קלים יש בהם מעילה אע"ג דיש בהם ישר קדשי קדשים כל זמן שאין בהן היתר לכהנה דהיינו קודם זריקה כן: